

Президенту України
Порошенку П. О.

Прем'єр-міністру України
Яценюку А. П.

Голові Верховної Ради України
Гройсману В. Б.

Народним депутатам України

Голові Закарпатської ОДА
Москалю Г. Г.

Генеральному Прокурору України
Шокіну В. М.

Звернення

Шановні панове,

Ми просимо Вас заборонити проведення так званого «Міжнародного конкурсу різників» (угорською – «Mezőgecsei Nemzetközi Böllerverseny», або ж Disznótor, буквально – «Свинячі поминки»), що проводиться наприкінці січня у с. Геча Берегівського району Закарпатської області України. Як люди з активною громадянською позицією, ми глибоко обурені, що подібний «Фестиваль поминок» взагалі є можливим у сучасному європейському суспільстві, й абсолютно впевнені, що подібним атавізмам немає місця у ХХІ сторіччі. Ми категорично висловлюємо наш протест проти дикунського «конкурсу вбивць», мотивуючи його наступними аргументами.

Організатори представляють «конкурс різників» як «гастрономічний фестиваль» місцевої кухні, а прилюдне вбивство живої тварини – як частину європейської культури. Наше заперечення полягає в тому, що міжнародна організація ЮНЕСКО ніколи не визнавало етнічний звичай угорців змагатися у вбивстві культурною спадщиною – на тих же підставах, що й гастрономічні тонкощі канібальських племен, ритуальні звичаї тхагів та культурні традиції сповідувачів шаріату. Такого визнання немає навіть від міністерства культури Угорщини.

На превеликий жаль, натхненником та спонсором «Фестивалю поминок» виступає Демократична партія угорців України (також відома під аббревіатурою КМКСЗ). Окрім політичної діяльності на місцевому рівні, вона також грає роль посередника між Угорщиною та угорською громадою в Закарпатті, й, за деякими відомостями, тримає в своїх руках розподіл коштів матеріальної допомоги від державних та приватних фондів сусідньої країни. Як наслідок щедрого фінансування, щорічно під егідою партії організуються десятки культурних та освітніх заходів: мовні, пісенні, танцювальні конкурси та фестивалі, концерти, екскурсії. Тому питання, чому повноцінне існування угорської культури вимагає перетворення цілого селища на підігріту самогоном бійню, має бути адресоване саме партійній верхівці. Й незалежно від відповіді, наявність жодних культурних традицій чи місцевих звичаїв не може служити прикриттям для негідної практики, що посягає на мораль й людяність.

Ще одним доводом ділків, що прикриваються різниками, є, начебто, розвиток місцевої туристичної галузі. Але кого насправді приваблюють подібні розваги? Набравши певну популярність серед українських туристів, «Фестиваль поминок» не був відмінений навіть у зв'язку із ескалацією ситуації на Майдані. І вже минулого року потік відвідувачів суттєво знизився: у свідомості людей утвердилася думка про несумісність щирого переживання трагічних подій на сході України із насолодою кривавим бенкетом. Ситуація ж із іноземними туристами взагалі нагадує проблему такого ганебного явища, як секс-туризм: ми зацікавлені, щоб нашу країну відвідували адекватні люди, а не психічно хворі поціновувачі кривавих видовищ.

Та найстрашнішим моментом цього дійства є те, що воно може завдати непоправної шкоди психіці дітей та підлітків – останні у публічному місці можуть побачити таке, що звичайно спостерігають лиш на бійнях професійні різники. За статистикою відомо, що у значного відсотка забійників нерви врешті не витримують: в кращому випадку йдуть самі, в гіршому – потрапляють в лікарню із психічним захворюванням; у середовищі тих, хто залишається, надзвичайно поширений алкоголізм. Звісно, для того, щоб зламати дорослу людину, ще потрібний якийсь час, але у юному віці достатньо й одного випадку – отриманої травми вистачить на все життя.

Звісно, у відповідь на ці закиди організатори цинічно обіцяють, що малюки сам процес забою не спостерігатимуть. Та обставина, що забій (якому передують активне розпивання його учасниками самогону) звичайно відбувається в десятках метрів від місцевої початкової школи, твердженню не завадить: мовляв, у дітей же вихідний. Насправді не менш кричущим видовищем, ніж саме вбивство, є розчленування тіл, що через велику кількість команд триває десятки хвилин, й, відповідно, доступні для спостереження: на фото- та відеоматеріалах зафіксовані картини, як діти ходять між розчленованих трупів та грають із відрізнаними головами нещодавно забитих тварин.

Причина, чому організатори не переймаються дітьми, досить прозаїчна: прийом штучного поступового надламу психіки шляхом залучення спочатку до спостереження за вбивством тварин, а потім і до участі у ньому з метою виховання несприйнятливості до їх страждань є традицією ініціації – перетворення хлопчиків на «справжніх чоловіків». Наскільки «справжніми» виростуть такі чоловіки, сказати важко, але психіатрам вже давно відомо, що нечутливість до чужих страждань є головною ознакою розвитку такого розладу, як соціопатія, й що у більш дорослому віці цей розлад може призвести до проявів жорстокості та насилля вже щодо людей.

Вочевидь, цей конкурс збирає учасників, яких страждання тварин не хвилюють, а сам процес взагалі приносить задоволення, тож діагноз стану їх психіки сумнівів не викликає. Зате викликає щире нерозуміння недбалість, із якою правоохоронні органи ставляться до традиційного вживання спиртного перед забоєм.

Якщо із різниками укладено трудовий договір, вживати спиртне на роботі вони не мають права. Якщо ж це хобі, група сп'янілих соціопатів із холодною зброєю в громадському місці має становити чималу небезпеку для мирних громадян.

Насамкінець, великий сумнів викликає дотримання ветеринарно-санітарних норм під час передзабійного огляду, безпосередньо забою тварин, при експертизі м'яса та його продуктів. Зокрема, немає жодних підтверджень присутності на минулих заходах акредитованого лікаря-санветексперта, а також зразків виписаних ним офіційних документів. Склалося враження, що економія на здоров'ї та житті – невід'ємна частина місцевих традицій.

Виходячи із вищезазначеного, закликаємо Вас в інтересах суспільної злагоди, здоров'я дітей, репутації нашої країни вжити необхідних заходів:

- призначити розслідування дотримання Законодавства України та визнаних міжнародних правових норм, основ суспільної моралі та порядку на минулих «Міжнародних конкурсах різників» у с. Геча та інших подібних заходах із залученням експертів – фахівців у галузі права, етики, психології, екології, медицини;
- на час розслідування накласти заборону на проведення таких заходів (зокрема, найближчого «Фестивалю поминок» у с. Геча, що анонсується 30 січня 2016 року) розпорядженням очільника Уряду, профільного міністерства, обласної або ж районної адміністрації;
- врешті, на рівні Законодавства України заборонити проведення публічних вбивств тварин на розважальних, спортивних та гастрономічних заходах, а також змагань та конкурсів (в тому числі й не публічних), що передбачають вбивство тварин.

Просимо розглянути наше звернення та вжити необхідних заходів.

активісти зоозахисного руху України